

Az eredeti vers:

Csokonai Vitéz Mihály - A reményhez

Földiekkel játszó
Égi tünemény,
Istenségnek látszó
Csalfa, vak Remény!
Kit teremt magának
A boldogtalan,
S mint védangyalának,
Bókol úntalan.
Síma száddal mit kecsegtetsz?
Mért nevensz felém?
Kétes kedvet mért csepegtetsz
Még most is belém?
Csak maradj magadnak!
Biztatóm valál;
Hittem szép szavadnak:
Mégis megcsalál.

Kertem nárcisokkal
Végig ültetéd;
Csörgő patakokkal
Fáim éltetéd;
Rám ezer virággal
Szórtad a tavaszt
S égi boldogsággal
Fűszerezted azt.
Gondolatim minden reggel,
Mint a fürge méh,
Repkedtek a friss meleggel
Rózsáim felé.
Egy híjját esmértem
Örömmnek még:
Lilla szívét kértem;
S megadá az ég.

Jaj, de friss rózsáim
Elhervadtanak;
Forrásim, zöld fáim
Kiszáradtanak;
Tavaszom, vígságom
Téli búra vált;
Régi jó világom
Méltatlanra szállt.
Óh! csak Lillát hagytad volna
Csak magát nekem:

Most panaszra nem hajolna
Gyászos énekem.
Karja közt a búkat
Elfelejténém,
S a gyöngykoszorúkat
Nem irígyleném.

Hagyj el, óh Reménység!
Hagyj el engemet;
Mert ez a keménység
Úgyis eltemet.
Érzem: e kétségbe
Volt erőm elhagy,
Fáradt lelkem égbe,
Testem földbe vágy.
Nékem már a rét hímetlen,
A mező kisült,
A zengő liget kietlen,
A nap éjre dült.
Bájoló lágy trillák!
Tarka képzetek!
Kedv! Remények! Lillák!
Isten véletek!

A Blizzardhoz

Földiekkel játszó,
sorcerer, wizard,
Istenségnek látszó
Gazdag, nagy Blizzard!
Kit teremt magának
A gamer gyerek,
S mit védangyalának,
Tyraelnek nevez.
Relase date-tel mit kecsegtetsz?
Mért nevetsz felém?
Screenshotokat mért csepegtetsz
Még most is belém?
Csak maradj magadnak!
Biztatóm valál;
Hittem szép szavadnak:
Mégis megcsalál.

Kertem blue postokkal
végig ültetéd;
Skill videókkal

Fáim éltetéd;
Rám ezer virággal
Szórod a híreket
S égi boldogsággal
Adsz ki patch-eket.
Gondolatim minden reggel,
mint a fürge Fiend,
rohantak a friss meleggel
A gépem felé.
Egy híjját esmértem
Örömmnek még:
Beta kulcsot kértem;
S megadá az ég.

Jaj, de friss lootjaim
Unidentified;
Gemjeim, rúnáim
semmi jót nem ad.
Tavaszm, vígságom
Téli búra vált;
Régi jó világom
Méltatlanra szállt.
Óh! csak Charsit hagytad volna
Csak magát nekem:
Most QQ-ra nem hajolna
Gyászos énekem.
Karja közt a búkat
Elfelejténém,
S a legendarykat
Nem irigyelném.

Hagyj el, óh Blizzard!
Hagyj el engemet;
Mert ez a nerf hullám
Úgyis eltemet.
Érzem: e kiegbe
Volt erőm elhagy,
Fáradt lelkem égbe,
Testem cryptbe vágy.
Nékem már a Stony Field hímetlen,
a Dry Hills kisült,
az Arreat kietlen,
A nap éjre dült.
Bájoló lágy trillák!
Tarka képzetek!
Baal! Diablo! Blizzard!
Isten véletek!